

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6 frt — kr.
Félévre . . .	3 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ 50 „
Egy óra . . .	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utcza) papir- és könyvkereskedéseiben.

A hazaszeretet.

A kétségbeesés, a nyomor rossz ta-
nácsadó, megzavarja az ésszt, megrontja a
szívet. Az emberiségnek azok a nagy tö-
megei, melyek minden országban a munka
igáját huzzák s az inség gyötrelmeit szen-
vedik, gyakran, szükségtől üzetve, világ-
részről-világrészbe hajszolják a jobblétet.

Ezeknek a tömegeknek az izgatói
hadat izentek a hazaszeretethez, hogy a
negyedik rend között minden válaszfal le-
dőljön s így mint egységes világpolgárság
annál nagyobb hatalommal álljon szembe
az uralkodó rend védőinek.

Hogy mi az embernek a hazaszeretet
azt röviden, de megrázó igazsággal fejezi
ki a nép bölcsesége, midőn azt mondja:
szívet cseréljen, a ki hazát cserél!

Hogy mit vesztené az emberiség a
hazaszeretet kihalásával, azt mindnyájan
tudjuk, mert tapasztaljuk, hogy a haza-
szeretet lanygulásával fokról-fokra aljasod-
nak erkölcsünk is.

A magyar nemzetnek sohasem volt
nagyobb szüksége, hogy a hazaszeretet
lángja fennen lobogjon, mint most.

A nemzeti ünnepek, mint épp a mai
nap emlékünnepe is, kiválóan alkalmasak
a tüzugyújtásra hazaszeretet oltárán. Évről
évre meg kell ujítani ezt a tüzet, hogy
abból ki-ki vigyen haza egy-egy zsarátno-
kot, mint husvét előtt nagyszombaton, a
tüzszenteléskor, s azt otthon fölélesztve
azzal gyujtsa meg házi oltárának vesta-
tüzét.

A nemzeti ünnepeken mondott beszé-
dek a polgárságot erősítik a haza szere-
tetében; de hol tanulják meg szeretni a
hazát a haza jövő reményei a kicsinyek?
Hazát szerető utódokról is kell gondos-
kodnunk, hogy az az ország, melyért az
öreges annyit áldoztak, melynek szabad-
ságáért annyit küzdöttek, bennük találja
meg a szabadság, az alkotmány jövő
őreit.

Elszomorkodva kell tapasztalnunk,
hogy az ifju nemzedék — akárhogy verje
is a mellét a napokban egyik helyi lap-
ban közölt nyílt levélnek az írója — nem
erős a hazaszeretet erényében. Nem, a
mai fiatalság nem tudja a hazát úgy sze-
retni, mint apáik; önző, számitó a mai
ifju nemzedék, s ez veszedelmes jelenség.
Ennek az iskolában kell elejét venni. A
mi gyermekeink sok mindent tanulnak,
túl vannak terhelve tanulni valóval, hanem
a hazát szeretni nem tanítják őket, a nem-
zeti érzületet nem keltik föl bennük, leg-
alább nem eléggé.

Azert e szent napon, melyen minden
magyar ember szíve nagyot dobban vis-
szaemlékezvén 1848 márczius 15-ödikére,
nem tehetünk hasznosabb dolgot, mint
hogy föl hívjuk a nép tanítóit egyik ma-
gasztos kötelességükre, melyet figyelmükbe
és hazafias buzgalmukba ajánlunk.

Éleszszék és lobogtassák a haza iránt
való lelkesedés tüzet, mert a hazának —
kivált napjainkban — nem csupán fegy-
verfogható karokra van szüksége, hanem
még inkább szüksége van vallásosan ne-
velt fiainak szívére, ennek láng lelkese-

désére, mert egy nemzet nem számarányá-
val és anyagi erejével, hanem a nemzeti
szolidaritás hatalmával vési be emlékét
Klio ércztábláiba.

Nagy missió vár rájuk a hazafias
érezület ápolásában. Nem kell azonban
felednünk, hogy a néptanító hazafias irányu
működésének nem szabad abban kimerül-
nie, hogy a magyar nyelv ismeretének
határait tovább-tovább vigye, a nemzeti
kultúra áldásait szelid eszközökkel, meg-
nyerő módon tovább terjeszsze, amit szin-
tén nem szabad mellőznünk, hanem törek-
vése főképp oda irányul, hogy a nemzet-
tel való együttérzés tüzhelyévé teszi az
iskolát, ahol megtanulja a gyermek: gon-
dolkozásában, érzésében és törekvésében
magyarnak lenni, e hazát szeretni, mint
neki legkedvesebb földet e világon, szóval
ha a tanító oda törekszik, hogy kitöröl-
hetlen vonásokkal beírja a hazát a gyermeki
szívekbe, hazánk majd ez után is be fogja
magát írni a történet könyvébe.

A nemzeti érzület lángját éleszgetni,
ápolgatni a gyermeki szívekben, hogy az
későbbben, a férfi korban, a tettekben
gazdag hazafiaság erényévé növekedjék,
önöknek van legtöbb eszköz a kezökben.
Ott van; a hazaszeretet emlőin növekedett
népköltészet remekeinek megértetése, a
nemzeti dal bűvös varázsa, a haza szép
földének meleg hangú leírása, a nemzet
dicső multjának a lelkesedés fáklya fényé-
nél való bemutatása, az alkotmányunk,
mint a polgári szabadság és boldogulhatás
védbástyáinak elemi ismertetése.

Ne hevertessék e drága eszközöket,

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Ujonczozás.

Valahol, valamikor hallottam én már azt
a dalt:

„Nem hitted, hogy katona leszek én!“ . . .

Valahol, valamikor magam is dudolgattam
ezt a dalt s most ismét hallom, — de már
csak hallgatom.

A multak emléke megfakul, megkopik s
idővel olyan lesz előttünk mint ennek a nótának
az értéke:

„Nem hitted, hogy katona leszek én!“ . . .

Akkor, hajh, régen volt már az az akkor!
lelkesültem érte és most közömbös előttem egé-
szem.

Bizonyára én változtam meg s nem az a
nóta!

Mert az még most is olyan friss, olyan
üde, mint mikor a babájától bucsuzó szerelmes
legény először vette az ajkára.

Látom s elnézem ezeket a fiukat, hogy
mint török, marják magukat, csak érdemesek
legyenek erre a nótára.

Értem a vágyakozásukat.

Nem is csekély dolog az!

Elszakadni az otthonvalóktól, sirattatni ma-
gunk s csak izenetben hallani a szép szavakat:

— Jaj, Istenem! besorozták a gyereket:
halálba megy ott a mi gyenge kis virágunk!

Aki városban termett, nem veszi azt a
dolgot olyan nagy dicsőségnek.

Száz számra látja minden nap a katonát.
Tudja, hogy keservesen kell megszolgálni azt
a titulust, mely úgy mondódik ki, hogy a császár
kenyerese. Csendben és rendben megy itt min-
den.

A városi legény, ha oda áll a sorozó bi-
zottság elé, először is nagy flegmával csak azt
mondja:

— Hajh, rossz világ viradt reám, rossz bi-
zony!

A sorozó bizottság polgári elnöke oda szól
a békétlenkedőhöz:

— Mit tud maga a világból? hiszen
még csak 21 éves!

A városi fi aztán meg is felel, hogy vol-
taképen mit tud ő a világból.

Először tudja azt, hogy a világot az Isten
hat nap alatt teremtette.

Másodszor tudja azt, hogy ez a világ, ami-
lyen nagy, te galambom oly kicsi vagy! Har-
madszor tudja azt, hogy a világ egy kopott
szekér, haladna, de nem messze ér.

S ekképen még sokat tud a világból s
legvégül a tudnivalóit azzal fejezi be, hogy:
édes babám, oltasd el a világot!

S ha a sorozóbizottság keze alól kimenek-
szik, akkor boldog. Nagy garral járja végig az
utcákat, duhaj a kedve, könnyebb a lelki-
merete s a nótát már csak megváltoztatva da-
lolja:

„Ne hidd azt, hogy katona leszek én.“

A szegény parasztfiú, ki csak országos
vásárookra szokott a városban járni s csak akkor
lát katonát, egész más szemmel nézi a világot.

Szép az a cifra ruha, a gyikleső se meg-
vetendő ott az oldalon, aztán meg aki katona-
viselt ember, bizony a község-birói pályára is
jogosult! Ünneplőbe készülnek föl a sorozás
napjára, a pántlikát a kalapra a babájuk veszi,
de a falu is megszerzi valamivel. (Már tudni-
illik a pántlikát!)

A biró a saját alkalmatosságán szállítja
be a gyerekeket, nehogy elkallódjék utközben
közülök csak egy is. Örömmel jönnek; vágyuk,

ROTH ÉS **ROSENTHAL**
hatóságilag engedélyezett végkiállításra

Király-utca 15. Hattyu-épület.

Csipkék, szalagok, zsinor és egyéb ruhadiszek,
mellfüzők, blouzeok,
férfi- és gyermek-alkalmi ruhák,
gyermekruhák és harisnyák,

angol illatszerek, sétabotok.

U. i. a raktár, állványokkal együtt egészben is előnyös feltételek mellett eladó.

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6	frt	—	kr.
Félévre	3	»	—	»
Negyedévre	1	»	50	»
Egy óra	—	»	50	»
Egyes szám ára	8	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádossy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A hazaszeretet.

A kétségbeesés, a nyomor rossz tanácsadó, megzavarja az észet, megrontja a szívet. Az emberiségnek azok a nagy tömegei, melyek minden országban a munka igáját huzzák s az inség gyötrelmeit szenvedik, gyakran, szükségtől üzetve, világrészből-világrészbe hajszolják a jobbletet.

Ezeknek a tömegeknek az izgatói hadat izentek a hazaszeretnek, hogy a negyedik rend között minden válaszfal ledőljön s így mint egységes világpolgárság annál nagyobb hatalommal álljon szembe az uralkodó rend védőinek.

Hogy mi az embernek a hazaszeretet azt röviden, de megrázó igazsággal fejezi ki a nép bölcsesége, midőn azt mondja: szívet cseréljen, a ki hazát cserél!

Hogy mit vesztené az emberiség a hazaszeretet kihálásával, azt mindnyájan tudjuk, mert tapasztaljuk, hogy a hazaszeretet lanyhulásával fokról-fokra aljasodnak erkölcsünk is.

A magyar nemzetnek sohasem volt nagyobb szüksége, hogy a hazaszeretet lángja fennen lobogjon, mint most.

A nemzeti ünnepek, mint épp a mai nap emlékünnepe is, kiválóan alkalmasak a tüzgyújtásra hazaszeretet oltárán. Évről évre meg kell ujítani ezt a tüzet, hogy abból ki-ki vigyen haza egy-egy zsarátnot, mint husvét előtt nagyszombaton, a tüzszeneléskor, s azt otthon fölélesztve azzal gyujtsa meg házi oltárának vestatüzét.

A nemzeti ünnepeken mondott beszédek a polgárságot erősítik a haza szeretetében; de hol tanulják meg szeretni a hazát a haza jövő reményei a kicsinyek? Hazát szerető utódokról is kell gondoskodnunk, hogy az az ország, melyért az öregek annyit áldoztak, melynek szabadságáért annyit küzdöttek, bennük találja meg a szabadság, az alkotmány jövőendő őrét.

Elszomorkodva kell tapasztalnunk, hogy az ifju nemzedék — akárhogy verje is a mellét a napokban egyik helyi lapban közölt nyílt levélnek az írója — nem erős a hazaszeretet erényében. Nem, a mai fiatalság nem tudja a hazát úgy szeretni, mint apáik; önző, számító a mai ifju nemzedék, s ez veszedelmes jelenség. Ennek az iskolában kell elejét venni. A mi gyermekeink sok mindent tanulnak, túl vannak terhelve tanulni valóval, hanem a hazát szeretni nem tanítják őket, a nemzeti érzületet nem keltik föl bennük, legálább nem eléggé.

Azert e szent napon, melyen minden magyar ember szíve nagyot dobban visszaemlékezvén 1848 márczius 15-ödikére, nem tehetünk hasznosabb dolgot, mint hogy fölhívjuk a nép tanítóit egyik magasztos kötelességükre, melyet figyelmükbe és hazafias buzgalmukba ajánlunk.

Éleszsék és lobogtassák a haza iránt való lelkesedés tüzet, mert a hazának — kivált napjainkban — nem csupán fegyverfogható karokra van szüksége, hanem még inkább szüksége van vallásosan nevelt fainak szívére, ennek láng lelkese-

désére, mert egy nemzet nem számarányával és anyagi erejével, hanem a nemzeti szolidaritás hatalmával vési be emlékét Klio ércztábláiba.

Nagy missió vár rájuk a hazafias érzület ápolásában. Nem kell azonban felednünk, hogy a néptanító hazafias irányu működésének nem szabad abban kimerülnie, hogy a magyar nyelv ismeretének határait tovább-tovább vigye, a nemzeti kultúra áldásait szelid eszközökkel, megnyerő módon tovább terjeszse, amit szintén nem szabad mellőznünk, hanem törekvése főképp oda irányul, hogy a nemzettel való együttérzés tüzhelyévé teszi az iskolát, ahol megtanulja a gyermek: gondolkodásában, érzésében és törekvésében magyarnak lenni, e hazát szeretni, mint neki legkedvesebb földet e világon, szóval ha a tanító oda törekszik, hogy kitörölhetlen vonásokkal beírja a hazát a gyermeki szívekbe, hazánk majd ez után is be fogja magát írni a történet könyvébe.

A nemzeti érzület lángját éleszgetni, ápolgatni a gyermeki szívekben, hogy az később, a férfi korban, a tettekben gazdag hazafiság erényévé növekedjék, önöknek van legtöbb eszköz a kezökben. Ott van; a hazaszeretet emlőin növekedett népköltészet remekeinek megértetése, a nemzeti dal bűvös varázsa, a haza szép földének meleg hangú leírása, a nemzet dicső multjának a lelkesedés fáklya fényénél való bemutatása, az alkotmánynak, mint a polgári szabadság és boldogulhatás védbástyáinak elemi ismertetése.

Ne hevertessék e drága eszközöket,

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Ujjonozás.

Valahol, valamikor hallottam én már azt a dalt:

„Nem hitted, hogy katona leszek én!“ . . .

Valahol, valamikor magam is dudolgattam ezt a dalt s most ismét hallom, — de már csak hallgatom.

A multak emléke megfakul, megkopik s idővel olyan lesz előttünk mint ennek a nótának az értéke:

„Nem hitted, hogy katona leszek én!“ . . .

Akkor, hajh, régen volt már az az akkor! lelkesültem érte és most közömbös előttem egészen.

Bizonyára én változtam meg s nem az a nóta!

Mert az még most is olyan friss, olyan úde, mint mikor a babájától bucsuzó szerelmes legény először vette az ajkára.

Látom s elnézem ezeket a fiukat, hogy mint török, marják magukat, csak érdemesek legyenek erre a nótára.

Értem a vágyakozásukat.

Nem is csakély dolog az!

Elszakadni az otthonvalóktól, sirattatni magunk s csak izenetben hallani a szép szavakat:

— Jaj, Istenem! besorozták a gyereket: halálba megy ott a mi gyenge kis virágunk!

Aki városban termett, nem veszi azt a dolgot olyan nagy dicsőségnek.

Száz számra látja minden nap a katonát. Tudja, hogy keservesen kell megszolgálni azt a titulust, mely úgy mondódik ki, hogy a császár kenyerese. Csendben és rendben megy itt minden.

A városi legény, ha oda áll a sorozó bizottság elé, először is nagy flegmával csak azt mondja:

— Hajh, rosz világ viradt reám, rosz bizony!

A sorozó bizottság polgári elnöke oda szól a békétlenkedőhöz:

— Mit tud maga a világból? hiszen még csak 21 éves!

A városi fi aztán meg is felel, hogy voltaképpen mit tud ő a világból.

Először tudja azt, hogy a világot az Isten hat nap alatt teremtette.

Másodszor tudja azt, hogy ez a világ, amilyen nagy, te galambom oly kicsi vagy! Harmadszor tudja azt, hogy a világ egy kopott szekér, haladna, de nem messze ér.

S ekképen még sokat tud a világból s legvégül a tudnivalóit azzal fejezi be, hogy: édes babám, oltasd el a világot!

S ha a sorozóbizottság keze alól kimenekszik, akkor boldog. Nagy garral járja végig az utcákat, duhaj a kedve, könnyebb a lelkiismerete s a nótát már csak megváltoztatva dalolja:

„Ne hidd azt, hogy katona leszek én.“

A szegény parasztfiu, ki csak országos vásárookra szokott a városban járni s csak akkor lát katonát, egész más szemmel nézi a világot.

Szép az a cifra ruha, a gyikleső se megvetendő ott az oldalon, aztán meg aki katonaviselt ember, bizony a község-birói pályára is jogosult! Ünneplőbe készülnek föl a sorozás napjára, a pántlikát a kalapra a babájuk veszi, de a falu is megszerzi valamivel. (Már tudni illik a pántlikát!)

A biró a saját alkalmatosságán szállítja be a gyerekeket, nehogy elkallódjék utközben közülök csak egy is. Örömmel jönnek; vágyuk,

hanem éleszszék velök azt a nemes tüzet, mely egy nemzetnek a lelkét képezi. Szólanak lelkesedéssel koronás fejedelmünkről az apostoli királyról, erről a fejedelmek mintaképéről; ápolják az alattvalói hűséget, lojális tiszteletet és odaadó ragaszkodást fölönt személye iránt, kit nemcsak a legnagyobb politikai hatalom birtoklása tett népek fejedelmévé, hanem a ki nagy lelkének szeretetével is uralkodója a sziveknek: a kit nemcsak az alkotmány és jog szent jelvénye, szent István koronája emelt a nemzet élére, hanem a ki a nevéhez fűződött és alkotmánytisztelő nagy szívének elhatározásával létesített nagy alkotások által is méltán érdemelt ki előkelő helyet a nemzet nagyjainak pantheonában.

HIREK.

— **(Ferencz József király lemondása.)** A fővárosi ujságok tele vannak a párisi Figaro hírével, mely a király váratlan lemondását kürtöli világgá. A Figaro hire így szól:

Igen fontos és igen váratlan hirt kapunk Budapestről, melyet éppen ezért csak a legnagyobb föntartással közlünk, bár igen megbízható forrásból való — E szerint, ha hinni lehet jól értesült köröknek: Ferencz József király váratlan svájci utazásának nem a királyné betegsége az oka, sem pedig a trónöröklés rendjében történő változás, hanem a királynak az a határozott szándéka, hogy lemond a trónról testvére, Károly Lajos főherczeg javára. E súlyos elhatározásnak következők az okai:

A Tisza-kabinet bukása óta a szabadelvű párt Magyarországon sok tét nyert. A király az udvar ismeretes érzelmeinek ellenére kénytelen volt miniszterelnökévé választani egy egyszerű polgárembert, Wekerle urat, a ki minden áron be akarja hozni a polgári házasságot és nem beszél kevesebbről, mint a nemesség czimeinek eltörléséről. Ausztriában viszont Taaffe gróf híres kompromisszum programját az összes pártok elvetették, bár mindnyájan tudták, hogy a program szerzője maga a császár. E politikai helyzethez járulnak még bizonyos udvari intrikák, melyek na-

gyon kellemetlenek az uralkodóra. A király nagyon betelt mindezekkel. Kifárasztották azok a nehézségek, melyeket a politikusok csinálnak neki s az a sok mindentéle baj, melyet családjában és környezetében lát. De egyszersmind egy utolsó szolgálatot is akar tenni dinasztájának. Az uralkodó jól tudja, hogy Károly Lajos főherczeg két fia, a kik prezuntív örökösai, nem népszerűek s halála esetére fél ennek a következményeitől. Azzal tehát, hogy testvére javára mond le s e mellett, mint legfőbb bírót ott marad még a politikai arénában, ki akarja kerülni az uralkodóházat érhető katasztrófákat, kitanítván maga a fiatal főherczegeket. Ha bekövetkezik ez, a miről beszélnek, nagy változások várhatók nemcsak Ausztria belső politikájában, mely a klerikálisok kezébe kerülne; hanem az osztrák-magyar monarchia külpolitikájában is. Károly Lajos főherczeg és fiai nem vizsgáztalódtak meg most sem 1866 fölött s az orosz barátság hívei maradtak. Ebből látható minden következése a hirnek, melyet, ismételjük, csak a legnagyobb föntartással közlünk, mely azonban, ha megvalósul, jelentékeny befolyással lesz egész Európa sorsára.

— **(Márczius 15.)** A sajtószabadság e nagy napján országsszerte folynak az ünnepségek. Városunkban már tegnap este kezdte meg ezek sorát a polgári kaszinó, melynek ünnepéről a lapban már nem hozhattunk közlést. A pécsi jogakadémia polgársága pedig mai napon a „Hattyu“ nagy termében tart díszülést, melynek műsora ez: 1. Megnyitó beszéd. Tartja Orbán Márton. 2. „Ebresztő.“ Poldini Edétől. Előadja a „Pécsi Dalárda.“ 3. „1848.“ Költemény Kéry Gyulától. Előadja ifj. Eötvös Gusztáv. 4. Értekezés; írta s fölolvassa Mirth László. 5. „Talpra Magyar.“ Petőfitől. Szavalja Schlegel Gusztáv. 6. „Márczius 15.“ Zoltán Vilmostól. Előadja Weidinger Jenő. 7. „Szózat.“ Egressy Bénitől. Énekl a „Pécsi Dalárda.“ 8. „Bezáró beszéd.“ Tartja ifj. Reberics Imre. — Az ünnepély kezdete fél 6 órakor.

— **(Avar-égés.)** Hétfőn tűz támadt a cserjésben a Koch-féle bánya fölött. Az avar gyúlt meg s attól tüzet fogott a cserjék száraz levele is. Vagy tizenöt holdnyi területen perzelődött le a száraz levél; de a nedves fa sehol se égett meg. Ezt a kis tüzet is hamarosan eloltották az erdőőrök s a gyorsan kirendelt munkások. Kár alig esett az erdőben.

— **A városi képviselők választása.)** Az 1870 évi 42. törvényczikk rendelkezése szerint a törvényhatósági bizottság vá-

lasztott tagjai közül ez év márczius havában 29 bizottsági tag lép ki. E helyek betöltése végett márczius hó 19-edik napján lesz a választás mind az öt választó kerületben. A választás vezetésére kiküldettek: Az I. választó kerületbe, melynek választási helye a szigeti külvárosi községi tanépület, elnökül Jobst László dr., h. elnökül pedig Tamásy Ferencz. A II. választó kerületbe, melynek választási helye a belvárosi községi fiúiskola, elnökül Littke József, h. elnökül pedig Rath Mátyás. A III. választó kerületbe, melynek választási helye a városi tanácsház irodái terme, elnökül Kindl József, h. elnökül pedig Majorossy Imre. A IV. választó kerületbe, melynek választási helye a felső vámházutezai népiskola, elnökül Decleva Vilmos, h. elnökül pedig Rátkovits Ferencz. Az V. választó kerületbe, melynek választási helye a sörházutezai polgári leányiskola, elnökül Zavaros Péter, h. elnökül pedig Weidinger Ferencz.

A törvényhatóság választott tagjai közül ezúttal kilépnek: Az I. választó kerületben: Göbel Kálmán, Horváth Géza, Jobst László dr., Ott Márton és Schmelcz Ferencz. A II. választó kerületben: Bolgár Kálmán, Pilch Antal, Pintér József, Rath Mátyás, Szeifritz Antal, Schneider István és Záray Károly dr. A III. választó kerületben: Beck Márton, Blauhorn Antal, Bubreg Antal, Dämpf Sándor dr., Hillebrand Ferencz, Kelemen Mihály dr., Lauber Rezső, Szeredy József dr. és Troll Ferencz. A IV. választó kerületben: Bubreg János, Járányi István, Kiss József és Ruepprecht Nándor. Az V. választó kerületben: Buzády János, Graumann János, Jozipovits Nándor és Károly Mátyás. A nevezettek a törvény rendelkezése szerint 6 évre újra megválaszthatók. Bizottsági tagul csakis oly egyén választható, ki az 1886. évi XXI. törvényczikk 23. §-ában elősorolt kifogás alá nem esik; választó pedig csak az lehet, ki az országgyűlési képviselő választásra jogosultak 1893. évre érvényes névjegyzékébe fölveve lévén, ezen névjegyzékből az illető kerület választója gyanánt az igazoló választmány által igazoltatott. A választás reggel 9 órakor kezdődik és este 4 órakor végződik, amelyen túl szavazat el nem fogadható. A választók a választási eljárás megnyitásakor a kiküldött elnök mellé maguk közül 4 bizalmi férfit jelölhetnek ki, mely joggal ha élni nem kívánnak, azokat az elnök nevezi ki. A választó kerületek következőkép vannak elosztva, u. m.: I. kerülethez tartoznak: Alajos, Árpád, Atila, Bálint, Batori, Görgy, Kaszárnya, Kaposvári (szig. külvárosi rész), Király, Kis Gyűd, Kis-Makár, Klimó (szig. külvárosi rész), Kis Kereszt, Kis-Rókus, Kórház, Makár, Mezőszél, Miklós, Nyil, Országút (szig. külv. rész), Petrezselyem (szigeti külvárosi rész), Radenics, Rókusaljai Rókus, Sáncz, Tábornok, Tabor, Vilmos, Vitéz, Xaver, Xaver-köz utcák, úgy Rácsváros és azt környező szőlők és malmok. A II. kerületbe tartoznak: Alsó-Malom,

hogyan kimutassák a falu virtusát, mennyi katonát ad. A szolgabíró ur örül, megveregeti a bíró ur vállát:

— Helyesen van bíró uram; okos emberhez illendően cselekszik.

S nézzék meg ezeket a fiukat, kérem. Mily kedvvel állanak oda a mérték alá s hogy gyönyörködnek az előttük még ismeretlen szóban, mikor az ezredorvos rájuk mondja, hogy Tauglich!

Aztán azt a nótáját is hallották már bizonyára (városi fülnek szokatlan és bántó is); mit az utcákon keresztül végig visznek ezek a fiuk.

Büszkeségük tudatában fújják, ki vékonyan, ki vastagon, már kinek-kinek ahogyan a torokbéli állapota engedi.

Odahaza meg sirnak utánuk (sirni és siratni csak az asszonyok tudnak!) és úgy mondják, mintha már bizonyosak lennének fölöle:

— Jaj Istenem, besorozták a gyereket! halálba megy ott a mi gyenge kis virágunk!

Mozgalmas napok viradtak föl ezekre a „halálba menendő“ fiukra. Dédelgetik, ajnározzák odahaza mindegyiket s rossz szó sem éri, ha mindjárt az ösztökét törli is össze.

Mert most sor alatt van! Reménykedik a falu apraja-nagyja, vajjon megüti-e a mértéket?!

Mert nem tehetőségre mérik minálunk a falukat; az közülük az első, amelyik több katonát ad a királynak.

S ezért nem törli magát e dicsőség után a városi fi; okosabb létére meghagyja szépen a szegény falusinak.

Lehet, hogy így van, lehet, hogy másként! Hanem hát én újból hallok azt a dalt, amit valahol, valamikor már magam is dudogtattam:

„Nem hitted, hogy katona leszek én!...“
S újból látom a fiukat, akik után sirnak, akikért buzgó szívvel imádkoznak, mint valaki valahol valamikor — érttem.

Figura.

Gyöngysorok.

Ne törekedjél nagyságra, hanem teljesítsd kötelességedet és idővel nagygyá lehetsz.

*

Sietséggel nem sokra mégysz, a földolog az, hogy idejekorán indulj.

*

Nem gyujthat az, akinek magának sincs tüze.

*

A ki a józan ész szolgálatába szegődik, megelőzi a kényszerűséget.

*

A gyöngédség a szeretet virága. A ki nem tud gyöngéd lenni, annak nincs is szerető szive.

*

A mérséklet mindenben eltalálja a középutat.

*

Légy tűz vagy jég, de lágymeleg soha.

*

A nő az emberek horizontját képezi, hol ég s föld találkozhatnak. Angyal és ördög benne megférnek, mint különben sehol. A legszelidebb, legnemesebb lelkű nő is bír a pokolból legalább egy serpenyővel s egy sincs oly elvetemült, ki szívében a paradicsomnak egy kis zugát ne hordaná.

*

Csak műveltség által szerzi meg az ember azt, hogy a büszkeség ne nyilvánuljon durvaság gyanánt.

Apáca, Battyányi, Czindery, Czitrom, Deák, Fejérvári, Ferencz, Föld, Gábor, Gyár, Haltér, Hunyady, Indóház, Iskola, Káptalan, Kigyó, Kisér, Klimó (belvárosi rész) Kert, Lég-szeszgyár, Majláth, Nepomuk, Országút (belv. rész) Országút (sikl. külvárosi rész), Pajtáskert, Radonay, Rét, Scito szky-tér, Siklósi, Szepes, Teréz, Vaspálya-tér, Vörösmarty és Zrinyi utcák, illetőleg terek. A III. kerülethez tartoznak: Anna, Bátya, Boltivköz, Irgalmas, János, József, Kálvária (belv. rész), Kazinczy, Kisfaludy, Kis-Flórián, Király, Lyceum, Majláth-tér, Mária, Megye, Malom (belv. rész), Mór, Nagy-Flórián, Papnövelde-köz, Papnövelde, Perczel (ó posta), Plébánia, Plébánia-köz, Petrezselyem (belv. rész), Sörház (belvárosi rész) és Szhényi-tér nevű utcák, illetőleg terek. A IV. kerülethez tartoznak: Alsó-Balokány, Erzsébet, Farkas István, Fölső-Balokány, Fölső Várház, Budai fő, Gründler, Halász, Harangöntő, Katalin, Kis, Könyök, Lánca, Major, Malom (budai külvárosi rész), Orsolya, Pálya, Temető, Vásártér és Zsolnay utcák, illetve terek, ugy a Bányatelep és a város keleti külterülete. Az V. kerülethez tartoznak: Ágota, Ágoston, Ágoston-tér, Alsó Haviboldogasszony, Alsó Puturluk, Antal, Barátur-környék, Fölső Puturluk, Ferencz, Gáspár, Gáspár-környék, Hatház, Fölső Haviboldogasszony, Hegyalja, István, Kálvária (budai külv. rész), Kaposvári (budai külvárosi rész), Károly, Kis-Boldogasszony, Márton, Mihály, Mindenszentek, Mandola, Ó-temető, Péter, Pucher, Sörház (budai külv. rész), Szikla, Szöllő, Szöllőköz, Sándor, Tettye, Virág, Zidinakörnyék és Zöldfa-utcák, illetőleg terek. — Tudomásul szolgáljon végül a választásnál, hogy a városi tvhatóságának 1893. évre legtöbb adót fizetői címén már igazolt tagjai a következők: Asztalos János, Berger Mihály, Deutsh Ádám, Eizer János, Egry József, Engel József, ifj. Engel Adolf, Engel Mihály, Erreth János, dr. Erreth Lajos, Fekete Mihály, Fürster Béla, Fürst Győző, Hamerly János, Höffler János, Hoffmann Lajos, dr. Hölbling Miksa, Hirschfeld Samu, Jankovits Hugó, dr. Johan Béla, Justus Lipót, Kindl Ferencz, Klein Jakab, Kovácsits János, Krausz Béni, Krausz Simon, dr. Kuchenich Henrik, dr. Ludwig Ferencz, Maletter Rezső, dr. Mendl Lajos, Mestrits Imre, Mutnyánszky Béla, Németh Gyula, ifj. Némethy József, Orf Gáspár, dr. Pazsitzky Ede, Piacek Gyula, Piribauer János, Rátkovits Ferencz, Reinfeld Imre, Schapringer Gusztáv, Schapringer Joachim, dr. Schaurek Bódog, ifj. Scholz Antal, Scholz Gyula, Schöner Mihály, Schwartz József, Stein Mór, Schwabach Zsigmond, Sipőcz István, Szautter Gusztáv, Szuly János, Ullmann Károly, Vasváry György, Weidinger Ferencz, Wertheimer Jakab és Zsolnay Vilmos.

— **(A Duna Mohácsnál)** lassan bár, de folyvást apad. Márczius 4-edike óta már-

A skepticizmus oly gyógyíthatatlan, mint a mérges kigyó marása.

Egy fa életében egy pár hónap semmi, míg a virágéban egész korszakot alkot.

A szellemmel épp ellenkezőleg vannak az emberek, mint a pénzzel. Mentől kevesebb jutott valakinek belőle, annál többet tart felőle.

A büszkeség olyan, mint az uszályos ruha; bármily isteni termetet fedjen is, piszkot seper föl maga után.

A legelső fátyolt bizonyosan nő találta föl és még bizonyosabb az, hogy — rút volt.

Életünket úgy építjük, mint egy fellegrát és a halál úgy elfujja, mint a kártyaházat.

Ha az emberek jobban ügyelnék és ellenőriznék egymást, a szerencsétlenségek nagy részét el lehetne háritani.

Megvetett szerelem: halál. A féltékenység több: ez a halálfélelem.

czius 11 edikéig — tehát egy hét alatt — 610 centiméterről 589 centiméterre szállott alá.

— **(Közegészségi egyesület Pécssett.)** Minap megalakult az országos közegészségi egyesület pécsvidéki osztálya; ennek alapszabályaiból közöljük azokat a pontokat, melyekből a közönség megismerheti az egyesület célját, működési terét, eszközeit stb. Az egyesületnek, illetőleg a pécsvidéki osztálynak célja Pécs és vidéke egészségügyi viszonyait tanulmányozni, azok javítását eszközölni; érdeklődést keltetni a város és vidéke egészségügyi viszonyai iránt mindazokban, kik közreműködésükkel azok javítására hasznos befolyást gyakorolhatnak, s terjeszteni és meghonosítani a nép között az egészség fönntartására szükséges ismereteket; a közegészségügy terén közreműködőket, orvosokat, technikusokat, közigazgatási tisztviselőket, lelkészeket, tanítókat, gyógyszerészeket, ezen közös ügy érdekében egymáshoz közelíteni s annak előmozdításában segíteni; a közegészségi ártalmakat úgy Pécssett és az annak vidékén fekvő községekben, mint a társadalom különféle osztályaiban minden irányban fölkeresni, vizsgálat alá venni és megszüntetésükre hatni. E céljainak elérésére népszerű fölolvasásokat rendez egészségügyi tárgyokról a nagy közönség számára; nyilvános szaküléseket tart fontosabb helyi érdekű közegészségügyi kérdéseknek fölkerült referensek által való előadása és az osztály tagjai által megvitatása végett; az egészségre vonatkozó czikkeket és népszerű munkák kiadását és terjesztését előmozdítja; megbízottai által egészségügyi kérdésekben szakszertű vizsgálatokat végeztet; munkálkodása közben fölmerülő tapasztalataira és észleleteire a hatóság és közönség figyelmét fölhívja, föltéve, — ami már nincs az alapszabályokban, — hogy a hatóság az egyesület átiratait csakugyan kellő figyelemben részesíti s azoknak eleget is tesz.

— **(A vonat veszedelemben.)** A szerda esti szélvihar, mely nálunk is elementáris erővel nyargalt végig a városon, a fővárosban pedig éppen orkányszerűleg dühöngött, majdnem veszedelembé sodorta az eszéki vonatot. Eszéken túl, Dályához közel, hirtelen egy erős zökkenés riasztotta föl az utazókat, mire a vonat egyszerre megállott. Az utasok azt hitték, hogy a vonat kisiklott, és csakugyan kevés híjja volt, hogy ez nem történt. Mert a vihar egy távirdaoszlopot döntött ki, mely éppen keresztben feküdt a vasuti síneken. Ez okozta az erős zökkenést, és csak a vonatvezető éberségének köszönhető, hogy szerencsétlenség nem történt.

— **(A polgári kaszinó ötödik estélye)** épp oly sikerült lefolyása volt, mint az előző négy, s hogy külön mégis megemlékezzünk róla, erre a műsor két pontja készlet bennünket. Lőr Vilmos, a városi zeneiskolának egyik hegedűtanítója, kit már régen nem hallottunk nyilvánosság előtt, Beriot hegedűhangversenyét adta elő Eckhardt zongorakíséréte mellett. A nem mai muzsikus, ki már egy egész nemzedéket tanított a zenére, finom ujj-technikával produkálta a bájos zeneművet, amiért riadó tapsot kapott, no meg — ami külön is följegyezni való — az előadás alatt oly általános figyelemben részesült, amilyent ezeken a kedélyes estéken ritkán kap egy-egy előadó. A műsor utolsó pontja is kiváló élvezetet nyújtott. Eckhardt és Vesz részesítették ebben a közönséget előadván két zongorán Mendelssohnnek egyik hangversenydarabját, amelyben Eckhardtnek alkalma nyílt bemutatni kitünő technikáját, s pointírozó előadását. Hogy ez a sokoldalú zenész, ki majd ezen majd azon az instrumentumon mutatja be ügyességét, a zongorának ennyire ura legyen, szinte meglepett. A program többi pontját a daloskör éneke és Schlegel Gusztáv jöghallgató monolog-előadása egészítette ki, mely utóbbi nagy derűséget keltett.

— **(Békefi Remig dr.)** a budapesti egyetem bölcsészeti karának új magántanára, — mint nekünk Budapestről írják — hétfőn d. u. 3 órakor tartotta próbaelőadását „A magyar nemzet Árpád-kori történetének bölcselése” czímen. A nagy termet zsúfolásig megtöltötte a hallgatóság, jobbra pécsi fiúk, a tudós tanár volt tanítványai. A bölcsészeti kar képviselőjében ott volt Beöthy Zsolt dékán, Kerék-

gyártó Árpád, Ballagi Aladár, Lánca Gyula, Hegedüs István stb. tanárok. Békefi mélyen átgondolt, magvas előadását lelkes éljenzés fogadta, s utána a jelenvolt notabilitások siettek üdvözölni a fiatal tudóst.

— **(A képviselők az árvizkárosultaknak.)** A képviselőháznak szombaton a rendes ülés napirendje előtt tartott zárt ülésében Perczel Dezső, utalva a ház régi szokására, előadja, hogy több képviselőtársával együtt azért kérte a zárt ülést, mert az ország egy jelentékeny részét ért szerencsétlenségre való tekintettel indítványozni akarja, hogy a ház tagja egy napra eső napidíjait a Gerjen és Bogyiszló község vizkárosultjainak adományozzák. Általános helyeslés kísérte Perczel szavait. Bánffy Dezső báró — ezután kijelentette, hogy a ház tagjainak egyetértően nyilvánuló óhajta értelmében intézkedni fog a ház pénztáránál.

— **(Somogyi előleges jelentése),** az első fecskéje a színészek jövetelének, már hirdeti az utcasarkokon s a vendéglőkben és egyéb nyilvános helyeken a nyári évad megnyitásának idejét. A nyolczvanegy tagból álló tekintélyes társulatban épp ötvenet tesz ki a működő tagok száma. 15-öt a zenekar tagjaié, a többit a segédszemélyzet teszi ki. A kórus 10 nő és 10 férfi tagot számlál, tehát nem „nyári állomány”, s így az énekkarok szabatosabb előadását engedi reménylenünk. Az előadandó darabok közé Somogyi az idén több kiváló klasszikus tragédiát és drámát vett föl a régiek közül, melyek örök becsüknél fogva megérdemlik, hogy egy arra való társulat fölelevenítse őket. Így látni fogjuk Brankovics Györgyöt, Otthello-t, Lear király-t, III. Richárdot, IV. Henrik-et, János király-t, Spartacus-t, Hegyencz-et, Tenger és szellem hulláma-it stb. Somogyi bérletet is hirdet 20 előadásra, melyekre páholy 56 frt, támlásszék 16 frt, elsőrendű zártaszék 12 frt. A régi bérlők Dömmel Nándorné asszonynál rendelkezhetnek eddigi helyeik iránt.

— **(Főgimnázium Siklóson.)** Rövid szavu közleményben adja hírül a „S. és V.” Siklós községének abbeli határozatát, hogy főgimnáziumot fog létesíteni s e kérdés előtanulmányozása végett bizottságot küldött ki. E kérdést Kossa Dezső ügyvéd vetette föl indítványképpen, olyanformán, hogy a nyolcz oszt. gimnáziumnak alapját a polgári iskola vagyona képezné, mit jelenben a város kezel. Nem tudjuk, mivel okolta meg az indítványt tevő e fölszólalását, de aligha csalódnak, ha azt mondjuk, hogy Pécs város tanácsának bámulatos ignoranciájával, melylyel a pécsi középiskolák elégtelen voltát már évek során át figyelmen kívül hagyja. A vidék családjainak százai kénytelenek innét messze vidékre vinni gyermekeiket, hogy valamely középiskolába bejuttathassák; nincs tehát könnyebb dolog, mint ráakadni arra a gondolatra, hogy egy már meglévő, kellő alappal bíró iskolát kell gimnáziummá fejleszteni. A siklósiak ráakadtak erre a gondolatra, s ha Pécs városa tovább is az eddigihez hasonló csökönnyösséggel viseltetik a középiskolaszükség kérdésének megoldása iránt, úgy megeshetik, hogy Siklós Pécs lustaságának kegyelméből elhalászsa Pécs orra elől a középiskolával járó nem csekély nép- és pénzforgalmat.

— **(A katonazenekar hangversenye.)** Minden évben, így bőjt közepe táján, megtartja a katonazenekar szokásos hangversenyét a katonazenekari karmesterek nyugdíjalapja javára; de rendszeren csak néhány széksor telt meg, az is csak hézagosan, s azt is csak meg-rögzött zenekedvelők s a tisztikar tagjai foglalták el. A vasárnap délutáni hangverseny abban is kivételt képezett, mint a hogy műsorában is. Ezuttal az álló közönségnek alig jutott helye, a „Hattyu” két harmadát székek foglalták el, ezeket pedig diszes közönség lepte el, nagyobbára a hölgyvilágból. A zenekar Riepl Gáspár karmester dicséretes buzgóságát dokumentálta Beethoven-féle megnyitó zenének és a Schumann művei fölött irt ábrándnak lendületes előadásával. A hangversenynek egyéb érdekességeit Egry Dezsőné urnő, Hoffer Károly és az ifju Riepl, a karmester fia, szolgáltatták. Egryné két Schubert dalt énekelte. Még nem volt alkalmunk öt nyilvánosan énekelni hallani s így szinte meglepett az a különösen alsó regiszterében kedvesen hangzó altahang, mely-

lyel a műkedvelő énekesnő sok gyakorlottságra mutató biztossággal bánik. A többszörös kihívást, melyben ének után része volt, azzal viszonozta, hogy Verő „Szultán”-jából énekelt egy románcot, szintén sűrű tapsot aratva jutalmul. Hoffer Károly a Rossini-féle Stabat Mater oratórium egy részletével állott ki a pódiumra. S ahogy ott állott, s ahogy még ma is fenomenális tenorjával túlharsogta a lármas katonazenekart, eszünkbe jutott, hogy ennek az embernek milyen hasznát vehette volna a hazai énekesek nélkül szűkölködő magyar királyi opera, s mily hálátlan szerepre vállalkozott ez a már ország- és külföld-szerte is neves énekes, mikor mint jó patrasta ebben a kicsinyes gondolkodású, intriguákkal teli városkában pazarolta el ifjúságát s hangja érczét, ahol épp azok nem becsülik meg eléggé, akiknek elsősorban kellene büszkének lenniök, hogy ily ritka zenészt és énekest nevezhetnek a magukénak. Lett volna valamivel kevésbé jó patrióta s nem kellene méltánytalanságot tűnie jutalomképpen. Hoffer ezuttal is szépen énekelt és hévvel, mint mindig, s ezuttal is elragadta közönségét, mint mindig. A fiatal Riepl, kit hangversenyekre járó közönségünk már jól ismer, hegedütechnikájának minden bravurjával igazolta, hogy a prágai konzervatóriumtól alapos képzettséggel jött el. Ugyanő kísérte Egriné énekét is zongorán.

— **(A sorozás Mohácson)** az idén még a tavalinál is jobb eredménnyel végződött. 731 fölhívott hadköteles közül bevált 207 (tavál 191); ezek közül végleg beosztottak 1-et. Visszahelyeztek 322-öt. Fegyverképtelennek 96-ot és mindenkorra alkalmatlannak 6-ot nyilvánítottak. Fölvizsgálatra küldetett 11, kórházba megfigyelés végett 4, a főszóráról távol maradt különféle okokból 76, teljesen ismeretlen hatvanhárom.

— **(Halálozás.)** Ferts Ferencz, a város volt kiadóhivatalnok, utóbb irnoka, hosszú betegeskedés után e hó 11-én elhunyt 70 éves korában. — Frank József cs. és kir. nyugalmazott számvevő főhadnagy e hó 11-én 65 éves korában elhunyt Pécsen. (Árpád-utca 33. sz.)

— **(Az utolsó korty.)** Sok kortyot nyelt már Mischl Imre, egy tettye utcai munkásember; de akkorát még soha, mint vasárnap S nemcsak a korty volt nagy, hanem a szesznek az ereje is, amelyből egy rettenetes kortyot lenyele. Úgy történt, hogy Mischl, aki nagy duhaj hírében állott s állandó foglalkozása volt a részegség, már kellőleg elkészülve került ki a tettye-utcai Czirják-féle kocsmából, mikor az ajtóban egy ismerőssel találkozott, aki valami üveget tart a kezében, amely üvegben szeszféle sárgabarna folyadék lötyögött. „Mi az te?” — kérdezte Mischl. „Rum” — volt a felelet. „Engedj belőle innom, csak egy kortyot” — kérte esdekelve a mindig szomjas Mischl. „De csak egy kortyot ám, mert ez erős” — szölt az intő szó. Mischl fölkapta az üveget, rátapasztotta a szeszre vágyó száját s a felliter rum legurult a Mischl torkán. Mikor leszabadította az üveget a szájáról, nagyot nyelt utána: „Ez becsületes kis korty volt” — mondta s elkarikázott onnan, nagyot lóbalózva kezével, lábával. Hétfőn reggel már kiterítve feküdt Mischl Imre: a felliter rummal együtt kigőzölt a lelke is.

— **(A pécs-harkány-miholjáci vasút.)** Évről évre hosszabbítják meg az engedélyt emez okosan kigondolt viczinális vasut tervezőinek számára, s évről évre nem ér tovább az ügy az engedély meghosszabbításánál. A kereskedelmi miniszter most újból egy évre hosszabbította meg az engedélyt Schapring J. cég számára a pécsi vasutállomástól Pogányon, Szalántán, Szilváson, Bostán, Viszlón, Terehegyen, Harkányon, Dráva-Szabolcson át Dolni-Miholjáczig és Harkányból Siklóra vezetendő gőzmozdonyu közuti, esetleg helyi érdekű vasutvonalra. Vajjon ez a Pécsre és Siklóra nem kis fontosságú vasut ki fog-e épülni valaha, s nem várja-e meg, míg a konkurrens vállalat a másik oldalon kiépíti a maga vasutvonalát, ez olyan kérdés, hogy erre csak az engedélyt kérő cég tudna felelni. Annyi bizonyos, hogy Pécsnek és Siklósnak ezt a vonalat kellene pártolniok, mert ez a vasut ezt a két pontot, mely kereskedelmi szempontból egymástól meglehetősen el van szigetelve, összekötné, még pedig kölcsönösen Siklóst Pécs javára s Pécsét Siklós javára.

— **(A rendőrségi rabok.)** A belügy-miniszter körrendeletben hívta föl a várost, hogy a rendőrség által elzárásra ítélteteket ezentúl az ügyészségi fogházba kell szállítani, ha ott erre elegendő hely van. A miniszter lassanként a törvényhatósági fogházakat teljesen meg akarja szüntetni s az ügyészségi fogházakat az igazságügyminiszterrel egyetértőleg kiépítteti, hogy a rendőrség foglyait is ott lehessen elhelyezni.

— **(A hajók járása.)** A dunai gőzhajós társaság magyarországi forgalmi igazgató-ságának hozzánk küldött értesítése szerint márcz. 12-én és 13-án megindultak Budapest és Mohács között a személyhajójáratok a következő menetrend szerint: Indulás Budapestről naponként 11 órakor délelőtt (egységes vasuti idő). Indulás Mohácsról Budapestre naponként 1 óra 15 perczkor délután (egységes vasuti idő). E hajók egyelőre még nem érintik: Tököl, Érd, Ercsi, Adony, Rácz-Almás, Apostag és Dombori állomásait; mely állomásokat a főforgó akadályok elhárítása után szintén megnyitják. A póstahajók pedig a következőkép közlekednek: Budapestről Zimony, Belgrád, Orsova, Galacz felé indul kedden, csütörtökön, szombaton 10 órakor éjjel; Mohácsról Zimony, Belgrád felé szerdán, pénteken, vasárnap d. e. 11 órakor; Zimonyból ugyanazon napokon indul 10 és fél órakor éjjel; Galaczról Braila Budapest felé indul szerdán, pénteken, hétfőn délelőtt 9 órakor; Turn-Szeverinből Budapestre pénteken, vasárnap, szerdán délután 3 órakor; Belgrádból Budapestre szombaton, hétfőn, csütörtökön este 8 óra 30 perczkor; Zimonyból Budapestre szombaton, hétfőn, csütörtökön éjjel 11 órakor; Eszék-ről Budapestre vasárnap, kedden, pénteken d. e. 11 órakor; Mohácsról Budapestre vasárnap, kedden, pénteken este 6 óra 30 perczkor, érkezés hétfőn, szerdán, szombaton 8 órakor reggel. Az összes póstahajók érintik Mohács állomást.

— **(A pályaudvar kibővítése, vasuti viszonyaink, dohánygyár- és vámhivatal.)** E négy nagy jelentőségű kérdés körül forgott az a beszélgetés, melyet a kereskedelemügyi- és a pénzügyminiszter folytatott Littke Józseffel a pécsi kereskedelmi- és iparkamara új elnökével, mikor ez megválasztása után a két miniszternél tisztegett. A miniszterek — szokásuk szerint — sok kitéréssel és diplomaciai kertelésekkel válaszoltak egy-egy fölvetett kérdésre. A kereskedelmi miniszter a pályaudvar kibővítését illetőleg elismerte, hogy az föltöbb szükséges, hanem hát az államkassza jelenleg nem bírja el a költségeket s a legközelebbi jövőre nem ígérheti meg a kibővítést. Ha megelégszünk kisebb átalakításokkal, azokat kész azonnal elrendelni. Littke erre kijelentette, hogy itt csak gyökeres átalakítás segíthet; inkább bevárjuk, míg az államvasutak igazgatósága azon helyzetben lesz, hogy Pécs város közönségének a pécsi pályaudvar átalakítását illető és éppenséggel nem túlhajtott kívánalmainak teljesen megfeleljen, semhogy fél munkával meddő költségekbe menjen az állam s a bajnak végleges orvoslását talán nagyon hosszú időre eltolja. A tervezetett viczinális vasutnak Szt-Lőrincztől való építésére azt jegyezte meg a miniszter, hogy az adott és nem éppen mai keletű körülmények között nem áll módjában megakadályozni, hogy a szóban levő vasut ne Szt-Lőrincztől épüljön. Tehát a miniszter is elismeri, hogy vastag hiba, sőt bűn volt a budapest-pécsi vasutat nem Pécsre vezetni, hanem önző, haszonleső spekulálók magánérdekei miatt egy egész város jövő fejlődésének botrányos ignorálásával kereskedelmileg semmi jelentőséggel sem bíró falucskákat boldogítani vasuti összeköttetésekkel. Littke a pénzügyminiszternél a dohánygyárat hozta szóba, amire Wekerle miniszter kijelentette, hogy ígéretet nem tehet; mert hogy dohánygyárat fognak fölállítani s hogy mikor, arra még nem történt elhatározás. Más gyáraknak magánvállalkozók által Pécsen való létesítését a kormánytól telhetőleg kész támogatni. Ajánlta is, hogy Pécsen mütrágyagyárat kellene fölállítani. (Oh-oh, be kegyes a miniszter úr! — A szerk.) Littke azt jegyezte meg, hogy hiszen ez sem lenne rossz, mert elősegítené a szőlők rekonstrukcióját, hanem hát a tulajdonképeni cél a dohánygyárral az, hogy a szőlőműveléstől elesett köznép nagy része más, megfelelő kereseti foglalkozást kapjon. A trágyagyárban legföljebb 20—30 ember kapna alkalmazást, míg a dohánygyár, ha csak

kisebb szabású is, 6—800 munkásnak ad foglalkozást. A miniszter ezt az argumentumot nagyon figyelemre méltónak találta; hanem azért el lehetünk rá készülvé, hogy mire a megvalósításra fog kerülni a sor, hát lesznek városok, melyeknek erősebb argumentumaik lesznek s a dohánygyártól koppanik a szemünk. A vámvatalt azonban — mint már megígérte — mielőbb föl fogja állíttatni Pécsen.

— **(Egy 48-as tűzér halála.)** Azok a 48-as honvédek, akik mint tűzerek Komárom várát védelmezték, s ilyenek sokan vannak még e megyében, bizonyára részvétellel veszik tudomásul egyik bajtársuk halálának híretét. Komáromban ugyanis e hó 10-én halt meg Gregorics Gábor városi levéltáros, Klapka katonája, Komárom vár hősi védelmének tanuja és részese. Gregorics piarista-növendék volt, mikor kitört a szabadságharc. Mint annyi sokan, ő is elhagyta a kolostort és kardot kötött a haza védelmére. Mint 18 éves fiút, a tűzértséghez osztották be, hol csakhamar főhadnagyságig vitte. Először a komáromi szigeten elhelyezett ütegnek volt a parancsnoka, majd a monostori sánczokhoz tették át. Ekkor történt a hős fiatal tűzérrel a következő esett: 1849. július 2-án, az ácsi csatában, Gregorics főhadnagy megsebesült. Egy osztrák vadász rálőtt s a golyó Gregorics hasába furódott és a hátán jött ki. A főhadnagy észre se vette sebtét, hanem kivont karddal futott a német után, a ki menekült előle. Csak üldözés közben, vére hullásából vette észre, hogy megvan sebesítve. Erre visszafordult, lement a Dunához, ott maga kimosta sebtét és nyugodtan várta, míg ápolás alá veszik. Bevitték a görögkeleti tempomban berendezett kórházba, de már egy hét múlva fönn járt és Krivácsy ezredes kérésére átvette rögtön az üteg parancsnokságát, pedig akkor még olyan gyöngé volt, hogy botra támaszkodva kellett járnia. Görgey maga tüzte mellére az érdemjelt azért, mert egyszerre két üteget vezetett tűzbe. A szabadságharc után tanító lett s tanítóskodot mindaddig, míg Komárom városa levéltárosává nem választotta. Mint ilyen halt meg a hős honvédtűzér 68 éves korában.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Fölvívás előfizetésre!** Le Sage hírneves francia írónak „Gil Blas” című komikus regényét magyar fordításban adja ki KHAL Elek dr. volt németbolyi ügyvéd, most komáromi törvényszéki jegyző. A hazájában örök hírnévvel bíró szerzőnek említett című regénye, valamint egyéb munkái is a humornak nemesebb fajából valók, mely nevetve ostorozza a társadalmi élet ferdeségeit, és költőiségének vidám mezében számtalan erkölcsi oktatást rejt. Az egyének, kiket leír, a jellemek, melyeket fest, költöttek ugyan, de azért mégis itt járnak kelnek közöttünk, kiki rájuk ismerhet. „Gil Blas” ama kevés számú regények közé tartozik, melyeket élvezettel olvashatunk végig többször is. A munka 45—50 nyomtatott ivre (650—700 lap) terjed, és folyó évi október hó végén fog megjelenni. A kötet előfizetési ára füzve 3 frt; díszes félbörkötésben 4 frt. Az előfizetési pénzek f. évi április hó 15-ig a fordítóhoz Komáromba küldetők.

* **Pécsi Közlöny** czim alatt politikai és vegyes tartalmu lapot ad ki és szerkeszt R é z b á n y a y János pápai kamarás, jogakadémiai magántanár. A hetenként egyszer megjelenő lap, mint a hozzánk beküldött értesítés mondja, a vallás- és erkölcsi elvek és történelmi multunk szemmel tartásával tárgyalja a politikai kérdéseket, a javaslatba hozandó törvényeket, a létesítendő hazai intézményeket. Igéri a szerkesztő, amire különben ismert személye eleve is biztosítékot nyújt, hogy a személyeskedő polemikákat a lap köréből ki fogja zárni. A lap április elsején, húsvétkor, fog megjelenni. Előfizetési ára egy évre 4 frt.

* **Az Ország Világ Váradí Antal szerkesztésében.** Az „Ország-Világ” szép-irodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap az eddigi tulajdonos és szerkesztő: Benedek Elek kezéből a folyó évnegyed végével az új laptulajdonos és kiadó: V á r a d í Antal dr. ismert írónk szerkesztésébe megy át. Az új szerkesztőség főfőladatául tekinti az olvasó-közönség minél nagyobb bizalmának és pártolásának fokozatos kinyerését, melyet válogatott szépirodalmi, művészeti és műipari közlemények, iro-

dalmi és műbirálatok, élénk heti krónikák, gazdag és kimerítő ujdonságok közlése által iparkodik megérdemelni. Az „Ország Világ“ a közönséget illető apróbb közleményeken kívül ad a szép irodalmi rovatban életrajzot vagy ismertetést, mindenkor aktuális jellegűt; érdekes eredeti és fordított regényt, verseket és beható könyvbírálatokat. A művészeti rovatban a színházak előadásainak, különösen premierejeinek élénk figyelemmel kísérése és ismertetése mellett a képzőművészeti s zenei ujdonságok és mozgalmak mindig figyelmes méltatást fognak találni, mely a műipar s találmányok haladására is lehetőleg aprólékosan s ismertetőleg fog kiterjedni. A Vegyések rovatát, érdekes, körültekintő s kimerítő heti krónika kezdő s az olvasónők szolgálatára divat és mulatságok rovata egészíti ki. Az ujdonságrovat az udvar, egyház és iskola, egyletek és társulatok, természettudomány, ipar, kereskedelem, mezőgazdaság, közlekedési ügyek, kiállítások s minden közhasznú és közérdekű dolgokban előforduló változások hű és gazdag képét fogja nyújtani. Különös gondot fog a lap fordítani képeire, melyek művészi reprodukciók, eredeti rajzok s phototypiák lesznek, mindenkor aktuális jelleggel s a már a második évnegyedi összes előfizetőknek egy igen szép, műmelléklettel, Kury Klárának a népszínház ünnepelt művésznőjének s kedvelt primadonnájának színnyomatu művészi arcképeivel szolgál. Beniczkyne Bajza Lenkének már megkezdett regényét folytatónak közölni fogja a lap, s ezen kívül sikerült megszereznie közlési jogát azon rendkívül érdekes székkfogláló munkának, melyet kitűnő politikusunk és szónokunk Apponyi Albert gróf a Kisfaludy-társaság ujonnan megválasztott rendes tagja, e minőségben a Kisfaludy-társaság egyik legközelebbi havi ülésén fog tartani. Azonkívül támogatni fogja a lapot irodalmunk régi és új gárdájának számos kitűnő tagja. A lap eddigi szerkesztője, Beniczky Elek folytatónak is ír a lapba; az irodalmi rovatot maga a szerkesztő, Váradi Antal, a művészeti és ismeretterjesztő rovatokat pedig erre leghivatottabb írók fogják vezetni. Az új szerkesztőség munkálkodását a húsvéti számmal kezdi meg. Az „Ország-Világ“ előfizetési ára a régi marad, azaz: Egész évre 8 frt Félévre 4 frt, negyedéve 2 frt. Az előfizetési pénzek legegyszerűbben postautalványon csakis a lap-tulajdonos és szerkesztő nevére: Váradi Antalnak Budapest, kerpesi-ut I-ső szám alá küldendők.

VEGYESEK.

A Pesti Napló, amióta formája megváltozott s tartalmánál élénkítésére a modern zsurnalisztika minden eszközével dolgozik, a közönség körében egyre jobban hódít. A Pesti Napló hivatva érzi magát arra, hogy a magyar zsurnalisztika nivóját emelje, hogy magas tónusban, eleven szellemmel a művelt közönséget a nap krónikájáról tájékoztassa. Egyforma lelkiismeretességgel dolgozza föl a fővárosnak és a vidéknek híreit, egyforma kritikával bírálja meg a társadalomnak, a politikának, az irodalomnak és a művészetnek minden jelenségét. Célja: az igazi liberalizmus diadalát elősegíteni Magyarországon. A közönség hamar megértette irányát s külső formájával együtt megszerette hangját. Rövid idő alatt a Pesti Napló a legkedveltebb napilap lett s gyors elterjedése legbiztosabb jele annak, hogy hivatásának magaslatára áll. A Pesti Napló naponta kétszer jelenik meg: este és reggel. A reggeli lap röviden összefoglalva elmondja az esti lapban közölt eseményeket is, úgy, hogy a közönség, mely az esti lapot nem járta, megkapja teljesen híven mindazt a nevezetesebb eseményt, melyet az esti lap közölt. A Pesti Napló az új évnegyedtől kezdve az esti lapra külön előfizetést nyit, úgy hogy a reggeli szám teljesen függetlenné válik az estilaptól és ára is ugyanaz, mint a többi vele konkuráló napilapoké. Husvétra a Pesti Napló egy rendkívül érdekes könyvet fog előfizetőknek ajándékozni; e könyvről egyelőre annyit, hogy úgy kiállítása mint tartalma a legkellemebb meglepetés lesz a magyar olvasóközönség számára. Fölhívjuk olvasóinkat, a Pesti Naplónak lapunk mai számában közzé tett hírdetésére.

CSARNOK.

Becsület és szerelem.

Elbeszélés a magyar szabadságharc korából.

— Irta Simon József. —

Véres a kép; a gyászos mult halványuló képe. A jótékony feledés szánalomból leplet vetett rá, s azon keresztül a kínos valóság csak foszló álomná vált; de bár fáj a hegedő seb, ha föltépik, mégis a ki szembeszállt a halállal, a ki érezte annak fagyos leheletét: az édes gyönyörrel gondol az átélt szenvedésekre és meglepődéssel nézi szive fölött a sebhelyet, melyen át lelke akart elröppenni. Vonjuk le egy pillanatra a kép fátyolát, úzzuk szét az álmod és nézzük a sötét képet, melyre hősöm szomorú története van festve.

Első fejezet.

A vén Duna kiadta utolsó mérgét. Az óriási jégtorlaszok, melyek néhány nap előtt még bilincsekben tartották, elemeikre bomlottak, s a hömpölygő óriás nyugodt komolysággal vitte terméketlen hátán az apró naszádokat. Tavasz volt, fésző, illatárasztó tavasz. A nap kaczerán játszadozott csillogó sugaraival, melyeknek csókjára rügy fakadt a fán, új élet kelt a szívekben. Mintha a természet együtt érzett volna a teremtményeivel: oly bájló, oly reményt nyújtó volt. Pesten még a márcziusi napokat élték, azokat a napokat, melyek egy apáthiába merült nemzetet vertek föl százados álmából. S ez ébredés könnyű, édes volt; egy hatalmas szó fölrázta a zsibbadt tagokat, s a szunnyadt eszmélet hirtelen öntudatra ébredt. Oly szép volt nézni a viruló tavaszt a rideg tél után, oly szép volt nézni az ébredést a hosszú álmot után!

Az utczák megélenkültek. Az emberek tömegesen jöttek a rakódó partra, hogy élvezzék az ózondús levegőt és kifejezzék egymásnak örömeiket, reményüket a haza állapotának jobbrafordulása fölött. A hétköznapi élet eltűnt az arczokról, a nép még élénken érezte Petőfi és Jókai beszédeinek hatását, s a társalgás most is az elmúlt napok hőseiről s az azok által kivívott reformokról folyt. Az élénk tömegből, mely festői képet nyújtott feszes magyar viseletével, egy ifju vált ki és elmerengve nézett a szemközti lévő budai hegyekre. Mintegy 22—23 évre valló érdekes barna arczán az a derült komolyság ült, mely a szilárd embert jellemzi akkor, ha fontos, életbevágó, de szívének kedves percekét élt át. Mi a tömeg előtt föltűnt, s mi elárulta, hogy idegen: az a ruhája volt. Szabályos alkatu testét az osztrák tiszti egyenruha fedte, mely megfeszült széles vállán és domboru mellén.

Úgy látszik, hogy az ifjut nem érdekli a körötte nyüzsgő sokaság, mert csakhamar letér a zsúfolt útról s a lánchíd felé tart. A hídfőn, nem figyelve senkire, és nem háborgattatva senkitől, teljesen ábrándjaiba merült. Hátával könnyedén egy oszlophoz dőlve, tekintete kardja markolatát szorító balkezére irányult, melynek egyik ujján egy karikagyűrű volt, s azon bevése ez a név: „Anna.“ A férfi arca elveszti komolyságát a kedves név láttára, a szigorú vonások megelevenednek, mintha a női név viselőjét látná maga előtt, mintha azt a pillanatot élné át, melyben azt a végtelen, csillogó kis jószágot kapta cserébe szívéért.

Az elmerült ifju számára nem létezett külvilág: lelke, szíve, figyelme abban a gyűrűben volt, mely átfogta ujját s mely mintha azzal együtt bilincsbe verte volna mindenét. Nem vette észre, hogy egy vele hasonló koru ifju jó idő óta szeretetteljesen szemléli őt, s ajkán pajkos mosolyal nézi merengését. Később közeledik s hogy jöttére figyelmessé tegye a gondolatába merültet, kardját csörteti, mely feszes pantallóba szorított oldalán csüggött, midőn pedig a melázót ez a zörgés sem veri föl merengéséből, egyenesen hozzá megy és gyengén vállára üt. Ijjedve rezzen föl amaz, az arczát egy pillanatra sötét árny borítja, mely azonban csakhamar örömteljes meglepetéssé változik.

— Károly! Kőhalmi Károly te itt? Áldom a véletlent, mely veled összehozott!

— Te pedig bocsáss meg, édes Alfréd, hogy nyugalmadat zavarom. Régóta voltam néma tanuja merengésednek, s hogy abból fölébresztettelek, tudd be a vágynak, hogy újra halljam szavadat oly hosszú idő után. Hanem mielőtt tovább mennék, engedj kíváncsiságomnak: mondd,

csak Alfréd, mi hozott téged hozzánk? Mi hozta az osztrák tisztet az ünneplő magyarok közé?

— Ünnepleni jöttem én is. Nézd ezt a gyűrűt; tegnap óta viselem ujjamon. Tegnap óta jegyese vagyok egy angyalnak és tegnap óta érzem magamat otthon ezen a földön, melyet ti hazátoknak neveztek, s mely nekem, sajnos, még nem hazám! De esküszöm neked, hogy addig menyasszonyomat nem fogom a magaménak nevezni, míg azt nem mondhatom: Magyarország, hazám, fogadd kebledre eltévedt fiadat! Ezt ígérem én neked, s jól tudod, hogy Walter Alfréd megtartja szavát.

— Hiszek neked, barátom és áldom a gondviselést, hogy nekem is részét juttatott némes lelkednek régi hazád iránti lelkesedésre gerjesztésében. Oh, hidd el, Alfréd, szegény hazámnak soh'se volt nagyobb szüksége hű gyermekeire, mint most. De gyermekei készen állnak. Nézd ezt a tömeget: az ember azt hinné, hogy tudatlan, érzéketlen; de állj vele szóba, puhatold ki vágyát, önts lelkébe reményt, s látni fogod, hogy lelkében oly gyulékony anyag van a lelkesedésre, melynek elég egy szikra, hogy lángoló hevében csodákat tegyen. S az a szikra közel van, köztünk van; híret bizonyosan hallottad, úgy hívják, hogy Kossuth Lajos! Siess, siess Alfréd, dobd le ezt a hozzád nem illő ruhát, egyesülj újra nemzetteddel, mely bilincseit akarja lerázni, hogy szabadon éljen ezen a vértel áztatott földön, szabadon, oly szabadon, mint ősei, kik azt megszerezték. Lelkem sejtelmekkel van tele; előre látom a vért, mely patakokban foly, — siess Alfréd, hagyd ott a tábort, mely romlásunkat akarja. Rajtad áll, hogy jóvá tedd atyád vétkeit, jőjj hozzánk, légy a mienk, s ha kell, öntözd véreddel azt a földet, melyet atyád köny nélkül hagyott el.

Hogy e párbeszédet teljesen értsük, némileg el kell térnünk tárgyunktól és meg kell ismerkednünk az előzményekkel.

Történetünk hőse, Walter Alfréd, magyar származású volt, de hat éves korában szüleiivel együtt elhagyta ez országot és Grácba jutott, hol a könnyelműsége miatt tönkrement atya — miután itthon minden birtokát elfecsérelte, egy jövedelmező hivatalt kapott, melynek elnyerésében nagyon segítette őt az osztrák szellem befogadására hajló lelke. Ily áron könnyű volt akkor Ausztriában zöld ágra jutni a magyar embernek. És Alfréd atyja a régi tradícióktól való elpártolást nem tartotta nagy árnak; a hazafiság előtte hű ábránd volt; hazát cserélni érdekből nem tartotta bűnnek. Régi nevét elvetve, a jóhangzású Walterrel cserélte föl s néhány év leforgása alatt nevével együtt szíve is osztrák lett, és hogy családja jólétét biztosítsa, gyermekét is e szellemben igyekezett nevelni.

De ott volt a gyermek anyja, ki sirva ette az idegen föld kenyerét, és ki keserűen gondolt a jövőre, mely gyermekére vár, ha elfeledi azt a hazát, mely őt szülte, s melynek szeretetére tanította csecsemő kora óta. Alfréd édesanyjától tanulta szeretni nemzetét, édes anyjával beszélt az a nyelvet, melyet atyja feledni kezdett. De magyarsága ápolására jótékonyan hatott grülfölde gyakori látogatása is. Alfréd iskoláit Grácban végezte, de szünideit rendszeren Kalocsán, szülővárosában töltötte rokonainál. Az ifjunak e kedvtelését atyja, ki őt rajongva szerette, nem tudta megtagadni. Kalocsán ismerkedett meg Kőhalmi Károlylyal, ki vele egykoru volt. A két ifju szoros barátságot kötött egymással, s e barátságot évek hosszú során megtartották.

De, ami Alfréd szívét mindennél jobban húzta a magyar földre, az Senyei Anna iránt támadt szerelme volt. Az ábrándok éveiben ismerkedett meg Kalocsán Annával Kőhalmi Károly révén, kire a kedves hölgy szépsége nem kevésbé volt hatással, mint Alfrédra. A két ifju tudtán kívül versenytársa volt egymásnak: úgy támadt szívükben a szerelem, mint a tavasz ölen kifésülő két virág egy bokor árnya alatt. Ha Annától azt kérdezték volna, melyiknek ad előnyt a kettő közül, bizonyosan nem tudott volna választani. A körülmények alakulása végre eldöntötte a kérdést.

Alfréd, engedve atyja óhájának, katona lett. Ez idő tájt már kipuhította Anna szívét, s elérkezettnek hitte az időt, hogy nevére tegye szerelmét. A jövő eshetőségeire nem számított, de jegyese atyjának megígérte, hogy egy év múlva, mielőtt Annát oltárhoz vezetné, visszatér ősei honába s elhagyja a katonapályát, melyhez

úgy sem volt kedve. Alfréd utoljára akkor találkozott Károlylyal, mikor tisztte való kineveztetését megkapta, de már akkor jelezte az ifju előtt is, hogy csak nagykorúsága elérteig lesz hű zászlajához, melyhez esküje köti, s mikor tetteinek, atyja befolyásától menten, szabad ura lesz, elbocsátatását kéri. Károly szivből örült barátja szándékának, s igyekezett azt minél jobban érlelni. Ez utolsó találkozásuk után Kóhalmi Pestre ment és lelkesedve csatlakozott a mozgalomhoz, mely hazája szabadságát volt kivivandó. Így fejthetjük meg, hogy Alfréd eljegyzéséről eddig mit se tudott. A véletlen a két ifjut Pesten hozta össze Alfréd eljegyzése után következő napon.

Midőn Károly figyelmeztette barátját régi ígéreterre és festette a bekövetkező eseményeket, Alfréd elkomorult.

— Ne rémíts, oh ne rémíts, édes barátom — válaszolt Károly szavaira. — Most, mikor leginkább van szükségem önbizalomra, most, szavaid által érzem azt veszni. Nem lehet az, nem oly válságos a helyzet, mint te sejtéd. Ha pedig rövid idő alatt eldől a koczka, ha kardot rántotok ellenünk, akkor... akkor legyen Isten akaratja. Büntesse bár gyermekében az atyát, de én kötelességemet teljesítem. Ide vonz, hozzatok hí vérem, ide köt szerelmem, ah! — az én végtelen, lángoló szerelmem, — de a Lajthán túl int esküm, oda szólít becsületem; mit tegyek, szólj, Károly, mit tegyek? De ne szólj, Walter Alfréd nem lesz becsületlen, nem fogják róla mondani, hogy gyáván szökik a veszély elől: s ha kell választani szerelem és becsület között, lesz szivem, hogy az utóbbit választaszam!

— Csillapodjál, Alfréd, — nyugtatta Károly barátját — csillapodjál! A veszély még nincs oly közel, mint azt én jeleztem. Hisz rövid egy év az egész, míg nagykorúságot eléréd, s akkor be fogod, be kell váltanod ígéréteidet. Igazad van: a horvátok mozognak, Ausztria forradalmat sejt, Bécs maga is nyugtalan, ily körülmények közt gyávaságnak tűnnék föl kilépésed a hadseregéből. Várd nyugodtan, a mit a sors hoz, hisz te várhatsz, te remélhetsz, mert van jegyesed, a ki minden imádságába a nevedet belefoglalja.

— Köszönöm, Károly, köszönöm, hogy elűzöd a rémképeket jegyesem említésével. Igazad van, boldog vagyok, mert van egy jó angyalom, a kiért a küzdelem is föler fél menyországgal. Vajjon gondolsz-e rám, szép menyasszonyom, eszedben vagyok-e Annám? ... de te oly sápadt vagy, Károly! Tán rosszul érzed magad?

— Semmi, semmi, elmúlik azonnal. Egy kis gyengeség az egész: a mult emléke okozza. Tudod jól, Alfréd, hogy Senyei Annát én is szerettem, oh, és úgy érzem, hogy most is szeretem. Pedig nem szabad, nem szabad szeretnem, hiszen a te jegyesed már. — Félre gyengeség, hallgass el sziv: hisz ez áron egy fiát nyeri vissza hazám, pedig te vagy, csak te légy most az én szerelmemem, szegény, imádott hazám!

Walter Alfréd megilletődve hallgatta barátja vallomását, s röviddel ezután a két ifju elvált egymástól. Alfréd Bécsbe ment, Károly Pesten maradt.

Vajjon találkozhatnak-e még az életben?

(Folyt. köv.)

„VERÉB JANKÓ.”

Levél a szerkesztőhöz!

Tisztelt Szerkesztő úr!

Phürembáll! Minop este 5-án o hatyó salonban najszerőn sikerülte o phürembáll! doczájára, hodj nem sakan voltunk mégis nadjan jó kedvel pörgölödték a lábok mint a trendeli.

Spitzigsteinné szokátsnéje, o melik az órával majnem lebökte o lárvomat, majnem megörülte énbelem! ozt elhiszek is, mert o legfaj-nabb én valtam ongekleidet mint edj profeszermeg o lárv nadjszerőn állta nekem, tsak sakat küllte snucezolni alata, valtam nekem schreklich náthás, ű beledogta a frakjamba edj darab kindli, ű nem manta, én nem látham és a tsárdáskor kipotyogta, én meglátam a Dalfi Scheer bekapta! epedősen bámolam mint rág azt a Dalfi és — mantam rá edj bróche! Mindenki jól molatha tsak én valtam most bús mint edj lesachtolt lúd, ott álltam én, mint o számár o Jakabhedjen!

Nem úgy gondaltam én ezt o phürembáll; aztat álmadaztam hodj majd a kindli, o kranzli, o hönigkuchni, o barches tsak ódj dabálják és én o schnüpetztichlimat telerakam anjival, hój megéri 50 krt, o mi volt entré. Ott valtak höldjek thübek közte: Fännika Stinkatores (Fledermaus), Száli Paracher (dtto), Müme Zücskör (Damen), Hani Gallmayer (ewade!), Rükke Qualstoser (N. D. G.), Betti Scholetbeiser (demaskirt), Josefine Mathe (dtto), Málesi Skajach (Schickse), Pepi Steinkrie (alte Wäscherin), Rézi Tócheser (Schickse).

Reggel oszloták haza párosával.

Jókl Hungerschmerz.

KÖZGAZDASÁG.

— **A pécsi sertéshizlalda heti jelentése** 1893. márcz. hó 2-ik napján. Sertés állomány 2446 darab sertés. Ölésre alkalmas 499 darab sertés. Árak: öreg kövér 100—102 fillér, fiatal nehéz első minőségű 100—104 fillér, szedett 98—100 fillér kilogrammonkint. Páronkinti 45 kg. élet leszámítással. Süldők ára 80—90 fillér kilogrammonkint élősúlyban. Az üzlet irányzata változatl. Takarmány árak: kukoricza 9 korona — fillér m.-m., árpa 10 korona — fillér m.-m., kukoricza-dara 10 korona — fillér, árpa-dara 11 korona — fillér. Darálás-dij 1 korona 20 fillér m.-m.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

H i r d e t é s e k:

1156. sz.

k. i. 1893.

Pécsvárad j. főszolgabirájától.

Pályázati hirdetmény!

Baranya vármegye pécsvárad járásához tartozó, Püspök-Szenterzsébet, Kékesd, Szellő és Kátoly szövetkezett községekből álló, s nyugdíjaztatás folytán üresedésbe jött

„Püspök-szenterzsébeti“ körjegyző állásnak

folyó évi ápril hó 1-én reggeli 9 órakor Püspök-Szenterzsébeten mint a körjegyzőség székhelyén a körjegyzői irodában választás utján leendő betöltésére ezen pályázat nyitattik.

A körjegyző évi javadalmazása: készpénzfizetés 776 frt 75 kr., természetbeni lakás megfelelő kerttel, Püspök-Szenterzsébet községében 2 hold 580⁰/₁₀₀ öl szántó föld és 1086⁰/₁₀₀ öl rét haszonélvezete, mely után az adót a körjegyző fizeti, irodaátalány 60 frt levélhordó tartására 50 frt, magánmunkálatokért a díjjegyzékileg megállapított díjak, s a szabályrendeletileg megállapított napidíjak.

Felhivatnak pályázni kívánók, miszerint az 1883. évi I. t. cz. 6. §. és 1886. évi XXII. t. cz. 74. §. értelmében felszerelt, s a hivatalos magyar nyelven kívül a német s lehetőleg szláv (sokác) nyelvnek is legalább írásban való birását igazoló hiteles bizonyítvánnyal kiegészített kérvényüket legkésőbb f. évi márczius hó 30-ig alulirothoz adják be, minthogy a később beérkezettek figyelembe vétetni nem fognak

Pécsvárad 1893. évi márczius hó 10-én.

Seh Károly

főszolgabíró.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1893. évi márczius hó 11-én tartott heti vásárról.

Az árak métermérszéként számítatnak.

Buzsa	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Kátoleres	őszi	6	90	6	70
	uj	—	—	—	—
Köz	őszi	5	90	5	70
	uj	—	—	—	—
Köz	őszi	5	60	5	50
	uj	—	—	—	—
Köz	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Köz	őszi	4	80	—	—
	uj	—	—	—	—
Zab	őszi	5	70	5	60
	uj	—	—	—	—
Köz	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Büköny	őszi	5	40	5	20
	uj	—	—	—	—
Kukoricza	őszi	—	—	—	—
	uj	4	30	4	20
Széna	őszi	2	20	2	—
	uj	—	—	—	—
Szalma	őszi	1	20	—	—
	uj	—	—	—	—

Kinálát: gyenge (mintegy 160 gabonaköcsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

Egy jó házból való fiu

mint

tanonc

lapunk nyomdájában azonnal felvettik.

Fényképészeti készülékek.

EISENSCHIML ÉS WACHTL

Budapest, váczi-utca 12. sz.

Gyár: Bécs, VII/I. Kaiserstrasse 62.

Többször kitüntetve.

Legna yobb és legdusabb raktára mindennemű fényképészeti készülékek, és eszközöknek, saját gyártmányu camerák, a legelőkelőbb czégek objectívái, karton passepartoutok, keretek és arauyszegélyző gyár.

Laboratoriumaik n. é. vevőiknek ingyen állanak rendelkezésükre, kezdőknek ingyenes oktatás. Gazdagon illusztrált árjegyzékek ingyen és bérmentve. Alapítva 1856. Telephon-összeköttetés.

A

Cognac-Ipar részvény-társaság

BUDAPESTEN.

Gyártmányai a nemzetközi

bor- és élelmezési kiállítás

juryje által

(udvari és egészségügyi tanácsos Vogel tanár eln.)

közegészségügyi szempontból a legmagasabb kitüntetést egyedül nyerték el, és alábbi orvosi tekintélyek elismerésének örvendnek.

Dr. Angyán tanár

Dr. Kovács tanár

Dr. Kétly tanár

Dr. Müller tanár

Dr. Kézsmáry tanár

Dr. Réczey tanár

Dr. Korányi tanár

Dr. Stiller tanár

Dr. Tauffer tanár.

A számos elismerő levelek közül, melyek igazolják, hogy ezen cognac-gyártmányt a legelső hely illeti, csak az alábbi közöljük egész terjedelemben:

Ország. m. kir. chemiai és közp. vegyis. állomás (Földmiv. m. kir. miniszterium.)

IGAZOLVÁNY.

Az országos m. kir. chemiai és központi vegyisérleti állomás részéről hivatalosan igazolják, hogy a COGNAC-IPAR RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG cognac-gyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készlethől f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötféle) cognac-minták mindegyike kifogástalan jó minőségűnek találtatott.

Budapesten, 1892. október hó 28-án.

Az igazgató helyett: Tóth s. k.

Sziveskedjék tehát csakis ezen gyártmányokat rendelni. Megbízások intézendők a

Cognac-Ipar részvény-társasághoz

BUDAPESTEN.

Képviselő Pécsen: Fodor Béla.

T. cz.

Pécs sz. kir. város közgyűlésének határozata értelmében

három hó letelte előtt

kötelezőleg kell kijelentenünk, készen vagyunk-e a központi villamtelepet a szerződési tervezet módoszatai értelmében létesíteni.

Erre vonatkozó nyilatkozatunkat még a kitűzött záros határidő lejárta előtt szeretnők benyújtani, hogy a központi telep építését mihamarább megkezdhessük és Pécs város tisztelt fogyasztóinak a legrövidebb idő múlva — talán még a folyó év letelte előtt — a villamos világítás használatát lehetővé tegyük, főtve, hogy a t. cz. fogyasztók részéről a remélt érdeklődésre és a szükséges támogatásra találunk.

Hogy e tekintetben magunknak tájékoztatást szerezhessünk, hivatalnokunkat Tomala Nándor urat Pécsre kiküldtük, a ki a t. cz. érdekelteknek a kívánt felvilágosítással fog szolgálni és kérjük ezek iránt és esetleges megállapodások végett a nevezetthez János utca 22. sz. alatt (naponta délután 1—3 óráig) fordulni.

Bátorkodunk még az általunk benyújtott szerződés 10. §-ának ama kikötésére utalni, melynek értelmében köteleztük magunkat mindazoknak, kik még az általános vezeték hálózat lerakásának megkezdése előtt a csatlakozást kötelezőleg bejelentették, az elágazó vezeték az utcai hálózattól az illető telekig 100 méter távolságon belül ingyen berendezni.

Teljes tisztelettel

Ganz és Társa

vasöntő és gépgyár részvénytársulat
Budán.

Pósta és távirda czim: „Kegyelet“ Pécs.

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet
Pécsen. Ferencziek-utca 6. sz. (Kis-tér, Bilitz-féle házban) és
Perczel- (ő-posta) utca 22. szám saját házában lévő raktárral.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek teljes tisztelettel tudomására adni, hogy temetkezési intézetünket Perczel-utca 22. sz. raktárnak fentartásával, Ferencziek-utca 6. sz. Bilitz-féle házba helyeztük át és ezen fő üzlethelyiséget a Perczel-utczával Telephonon összekapcsoltuk és így raktárunkat tetemesen szaporítva és kibővitve — képesek vagyunk a legmagasabb igényeknek és kívánalmaknak minden irányban és tekintetben nemcsak a leggyorsabban, hanem egyuttal legpontosabban megfelelni.

Temetéseknek legpontosabb valamint legolcsóbb rendezését ékes üveg- avagy diszes más rangu halottas kocsikban elvállaljuk úgy helyben valamint a szomszédos megyék bármely városában a nagy községben — elvállalunk egyuttal hulla-szállítást légmentes zárt érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában. Raktárunkon található: fa- és érczkoporsók, szemfedők, halottas öltözék, sirkoszorúk, gyertyák, fátyolok, egyáltalán a temetkezésekhez szükséges legdisebb és legolcsóbb bármi néven nevezendő kellékek dús választéka.

Törekvésünk oda irányuland, hogy a 20 évi fenállásunk — tehát tényleg az I-ső pécsi temetkezési intézet szorgos törekvésével szerzett jó hírnevet minden tolatkodás nélkül — szorgos, pontos szolgálat valamint való és (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezentúl is fentartva, a n. é. közönség becses bizalmát minden tekintetben kivívjuk.

Tévedések kikerülése végett kijelentjük, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvétele és rendezésével

Gindl Alajos urat

biztunk meg.

Maradunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirda czim: „Kegyelet“ Pécs.

Telephonszám Perczel-utca 85. Kis-tér 86.

Telephonszám Perczel-utca 85. Kis-tér 86.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

Polanchina keresztezett

1 éves

tenyész-malaczkok

eladók. Hol? megtud hatni lapunk kiadóhivatalában.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: **dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás**; Bécsben: **dr. Bamberger, dr. Duschek**, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és hugyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

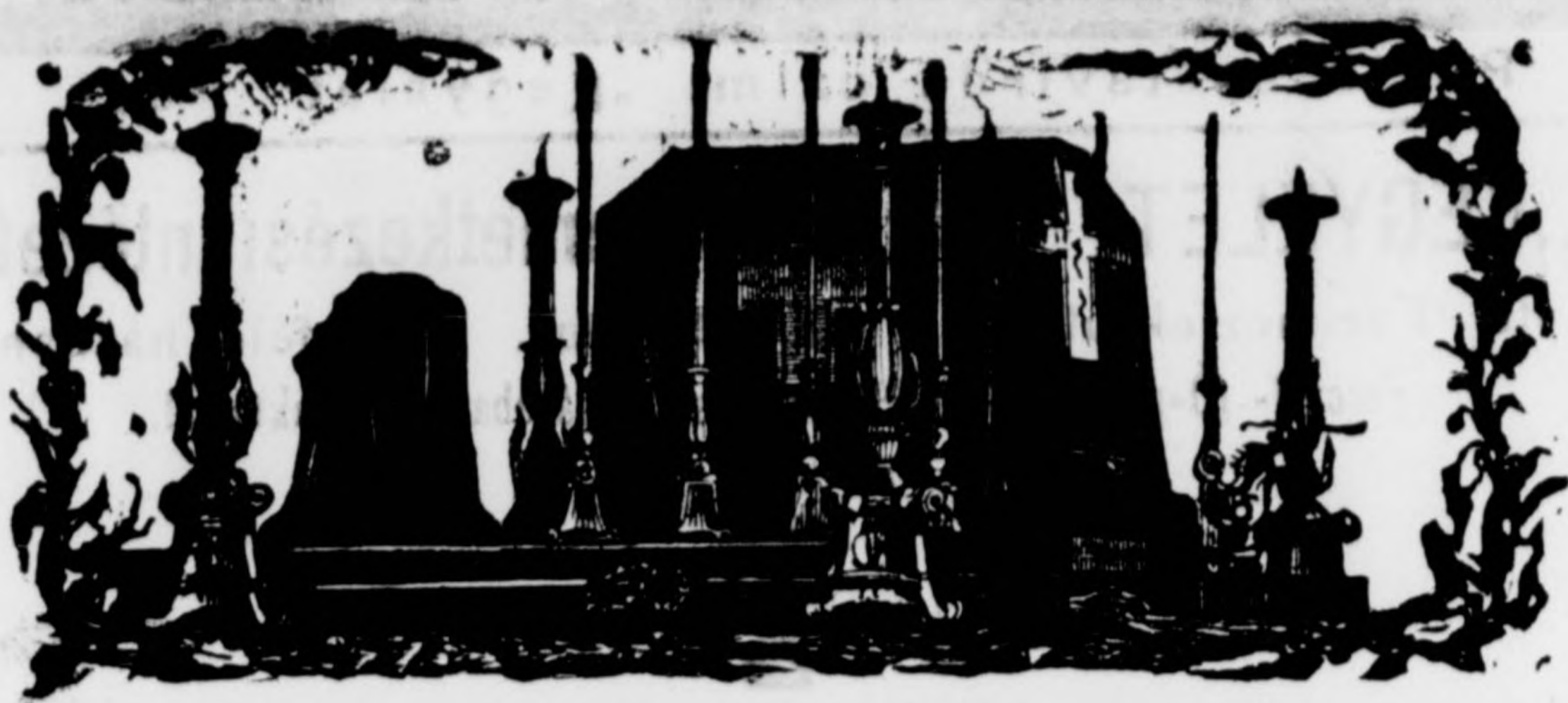
borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
k. udv. Ásványvíz-
szállítónál,
Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér II-ik szám.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — s temetések rendezésére — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket, újabb átalakítások folytán, minden halottas kocsinknak a fővárosi pompa szerinti átalakítása által, azon helyzetben vagyunk, hogy a n. é. közönségnek e tekintetben minden kívánalmait teljesíthetjük. Nyitott kocsin a halottak szállítása hatóságilag betiltatott, a n. é. közönség pedig nem kívánja az oly kocsik alkalmazását, melyben a koporsó látása elzárva van, ezért nem kimélve a költségeket, a fertőtlenítés végett **valamennyi halottas kocsinkat üveges kocsikká alakítottuk át**, mely által **bármely osztályú temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken** — minden temetkezési vállalatnál pompásabban,

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek előállítani. Továbbá elvállalunk hulla szállításokat a bel- és külföld bármely irányában.

Temetkezések rendezésének fölvételére **Fischer Simon** tagtárs urat hatalmaztuk fel, kinek fő törekvése oda irányul a legnagyobb pontossággal a n. é. közönség igényeit mindenkor kielégíteni, miért is vagyunk oly bátrak a n. t. közönséget felkérni előforduló esetben bizalmukkal a **Concordia vállalatunkhoz** fordulni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Krisztián József és társai, Schubárczy János, Fischer Simon.

Köhögés,

rekedség és elnyájkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 firtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerházában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend. gyógyszerházában. Mohács: Luiszer Viktor és Szendrey János gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mó: és Petrasch S. gyógyszer Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Vias Sándor gyógyszer. Bonyhád: Eibach Ödön gyógyszer.

valamint az

Egger A fia cég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs — Nussdorf.

Egy vizsgázott gépész

ki szakmájába kellő jártassággal bír és jó bizonyítványokkal rendelkezik, **nagyobb uradalomban fürdő intézeteknél** alkalmazva volt, hasonló állást keres f. évi április hó 1-ére. Czim lapunk kiadóhivatalában megtehető.

Pécsett, Irgalmasok-utca 10. sz.

alatt fekvő

háZ

szabad kézből eladó.

Bővebb értesítés a tulajdonos helybeli megbízottja: **Dr. Aronffy Rókus** ügyvédnél (János-utca 3. sz.) nyerhető.

PESTI NAPLÓ

naponként kétszer megjelenő politikai napilap. A PESTI NAPLÓ a világon a legolcsóbb és Magyarországon a legértelmesebb napilap, megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, fölvágvá és lapjai egymásba ragasztva.

A Pesti Napló szerkesztője és kiadótulajdonosa:

ifj. Ábrányi Kornél

országgyűlési képviselő.

A Pesti Napló szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelesebb újságíróit.

A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek s a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi tőzsde rovatát mindig legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindenkor a legkiválóbb írók neveivel találkozunk az olvasó.

Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A Pesti Napló minden vasárnap a gyermekszobának című rovatában Móra bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek részére.

A PESEI NAPLÓ, még márczius havában új és rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg, melynek addig megjelenő részait az április elsején belépő előfizetőknek megküldi utólag a kiadóhivatal.

A PESTI NAPLÓ husvétra rendkívül érdekes, diszes kiállítású és csinosan illusztrált könyvvel lepi meg előfizetőit.

Ezt a könyvet azok is megkapják, akik április elsején lépnek az előfizetők sorába.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára Budapesten és a vidéken korán és pontosan házhoz juttatva,

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre	14 frt — kr.	Negyed évre	3 frt 50 kr.	Eesti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:	Egész évre	18 frt — kr.	Negyedévre	4 frt 50 kr.
Fél évre	7 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 20 kr.		Fél évre	9 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre	18 frt — kr.	Negyed évre	4 frt 50 kr.	Egész évre	20 frt — kr.	Negyed évre	5 frt — kr.
Fél évre	9 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 60 kr.	Fél évre	10 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 70 kr.

A Pesti Napló esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a Pesti Napló esti lapjára, negyedévenkiut 2 frt 30 krért.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Fereenciek-tere, Bazárépület.